

ELŐFIZETÉSI DÍJ HELYBEN:
 Egész évre . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . 3 frt — kr.
 Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
VIDEKRE POSTÁN KÜLDVE:
 Egész évre . . . 6 frt 60 kr.
 Félévre . . . 3 frt 30 kr.
 Negyed évre . . . 1 frt 63 kr.
Hirdetési díj:
 Egész oldal . . . 20 trt.
 Fél oldal . . . 10 trt.
 Negyed oldal . . . 5 trt.
 Ezen felül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.
 Kivételes esetekben kedvezmény, többszöri hirdetésnél arányosodás.

SZABADSÁG.

A „Szabadkai Közlöny” VII. évfolyama után és helyett
kiadja: Szalay László A. ügyvéd.

A szerkesztőség és kiadóhivatal:
 VII. kör, Virág-utca 337. hsz., hova a költségre szánt levelek, és előfizetések intézendők.
Hirdetések felvételnek ugyanott.
 A „Nyilttér” sora 15 kr.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap. Egyes szám ára 15 kr.
 Számonként kizárólag a szerkesztőnél vagy a lapkihordónál kapható.

A nemzet meggyaláztatása.

A legközelebbi mult lapok eseményei a nemzet legszentebb érzelmei: a szabadságharc és hősei iránti kegyeletes érzelmei, hazaszeretetének, és becsületén ejtett csorbát, mely az egész ország felháborodását és megbotránkozását idézte elő.

Janszki Lajos tábornok és Buda-
 vár bevételének 37. év fordulóján megkoszoruzta azok sírját, kik a magyar nemzetet az élő nemzetek sorából kitörölni letiporni akarták.

Durva kézzel felszaggatta a hegedni induló sebeket, a legdurvább módon megsértette a nemzet kegyeletes érzelmeit.

Janszky tettet elítélte s helytelenítette az országgyűlés. Elítélte s helytelenítette Tisza Kálmán miniszter elnök. Elítélte helytelenítette az ország első katonai kapacitása: Edelsheim-Gyulai báró tábornok.

Elítélte s helytelenítette a felsőbb körökből is mindenki, ki a nemzet hagyományait a legkisebb tiszteltben is tartotta.

S mi elégtételt kaptak a becsületében megsértett magyar nemzet?

Janszki Lajos tüntetőszerepéről ron kívül előléptettetett.

Edelsheim-Gyulai báró pedig nyugdíjaztatott.

A magyar nemzet meggyaláztatásáért jutalom.

A magyar nemzet kegyeletes érzelmei és becsülete tiszteltben tartásáért Edelsheim-Gyulai báró megnyugdíjaztatott.

Van-e magyar ember széles e

házában, ki némán tűrje a nemzet becsülete ellen intézett merényletet.

Van-e magyar széles e házában, ki a megsértett önérték elkeseredésével ne követljen elégtételt a nemzet meggyaláztatásáért.

Nem. Nem lehet, hogy magyar ember találkozzék kinek szive fájdalomtól össze ne szoruljon, s arczába a vér ne szökjék.

A nemzet sokat türt, fátyolt vett a multra, s azóta is az ellene intézett sértéseket elfelejtette.

Eltudta még azt is felejtteni, hogy Egerben a háromszintű tricolort egy közös hadseregbeli ezredes rongynak nevezte. Nagyon sokat eltudott felejtteni a nemzet. De ezt elnem felejteti. Ezt elnem tűrheti. Zért neki elégtétel kell.

Az egész ország önértékének egész hevével tiltakozik e bánásmód ellen.

Budapest, Szeged, Eger, Esztergom s más városok törvényhatósági közgyűléseiből és népgyűléseken adnak felháboruló érzelmeiknek kifejezést s kérik a kormánytól és az országgyűléstől elégtételt a nemzet meggyaláztatásáért.

Es Szabadka a nemzeti sérelmet elégtételt követelő törvényhatóságok közül hol marad?

Míg más városokban lázas gyorsasággal folynak az előkészületek népgyűlés tartására, addig Szabadkán minden esendes.

Mit jelent ez? Kihalt talán Szabadka város polgáraiból a hazaszeretet, a hazafiság, a nemzeti ügyek iránti lelkesedés tüze? Nem, az nem hallhatott ki. A polgárok öntudatá-

ban van a Janszki ügy fontossága, érzik a nemzet becsületén ejtett csorbát sújtó hatását.

A nép vezetőit, a közéletünkben előkelő szerepet játszó egyéneket terhelő a felelősség az eddigi mulasztásért.

Mamuzsits Lázár polgármesterről nem szólunk. Ő neki egyáltalában nincs érzéke a nemzeti ügyek iránt.

De hát itt vannak a 48-diki szabadság harcban részt vett egyének. Mukits Ernő, Malahovszky László, Lénárd Máté, Antunovits Máté, Vukovits Simon stb n, kik legobban tudhatják és érezhetik, hogy Janszky mily sérelmet követett el a magyar nemzet ellen. Varga Károly, Miloszávyevits Milán, a Vojnits, Törley, Antunovits stb. családok, kik városunk közéletének intézésében kisebb nagyobb részt vesznek álljanak e nemzeti ügy élére.

Tegyük a magyar nemzet kegyelete hagyományainak élő letéteményeseivel városunkban még életben levő az 1848-49. évi szabadság harcban részt vett egyénekkal magukat érintkezésbe.

Hivjanak össze népgyűlést!
 A Janszki ügy nem pártkérdés.

Itt, — bármily éles ellentétben legyenek is a pártok, minden magyar embernek egy párton, egy akaraton kell lenni: elégtételt követeljen a nemzet meggyaláztatásáért, becsületén ejtett csorbáért.

A Janszky ügy nemzeti ügy.
 Szabadka sem tűrheti némán, össze tett kezekkel, hogy a nemzet legszentebb érzelmeivel mily gyermek

játékot tűznek bizonyos katonai körök. Nem tűrheti, hogy a nemzet hagyományos kegyeletén durva kézzel ejtsenek csorbát.

Nem tűrheti, némán nem nézheti a katonai körök törekvését, hogy a nemzet és szeretett királya közötti egyetértés megzavartassék.

Szabadkát a nemzeti ügyekben mindig a hazaszeretet iránti lelkesedés vezette.

Ha jó híren, ha hazafiságán csorbát ejteni nem akar, — felkell emelni szavát, tiltakozni kell a nemzet ellen elkövetett merénylet ellen.

Elégtételt a Janszki ügyért. Elégtételt a kormánytól. Elégtételt az országgyűléstől! Ez a jelszavunk.

Ennek kell érvényesülést szerezni a népgyűlésen és a törvényhatósági bizottságnak is kötelessége az ügyet magáévá tenni. Hivjon össze mihamarabb renkívüli közgyűlést. Irvon fel Eger, Szeged s más törvényhatóságok példájára a kormányhoz és az országgyűléshez.

Ezt követeli a választó közönség hazafias érzelme, kinek a város képviselő testülete repraesentansa.

Szabadka város lelkes honpolgárai mindig készek voltak teljesíteni a haza iránti kötelességét.

Most sem maradhatnak hátrább az ország más városaitól.

Teljesítsük hazafias kötelességünket!

Tartsunk népgyűlést!
 Ott kell lenni mindenkinek, ki hazafi!

Kérjünk elégtételt az országgyűléstől és a kormánytól.

T Á R C Z A.

A kis baba arcképe.

(O' Squarr rajza)

A férget Jacques-nak hitták, az asszonyt Jeanne-nak. Mikor egybekeltek az első huszonöt éves volt, a másik tizenkilenc. Imádták egymást.

Shakspeare szerelmeseinek isteni concetti-jei föltámadtak az ő együgyű ajkaikon.

Mikor vasárnapként sétálni mentek, a mendoni meredek partra vagy a chavillei erdőbe a fak némasága és a fészkek csiripelése közepette fölzavarva a kikelet madarait agalagonya sövényeken végig, csókjaikkal, — az ember legendabeli szerelmeseinek vélte volna őket, a kik valamely régi balladából éledtek föl. Fejük fölött a lombok zörge széarnycsattogáshoz hasonlított.

Mintegy önkívületben haladtak egymás mellett; a férj óva és gyöngéden, szerelmes csevegésben felolvadó kedélyvel, a nő, ámulattal és tanulékonyan, minden hitét s bizalmát a férj gyöngédségébe vetve.

Hétköznap kitarotán dolgoztak, Jacques hajnalban, már a műhelybe ment, hol fáradhatlanul futkározott a pörölyök zajában és a hámor tallaztató légkörében. Jeanne otthon maradt kedves kis kalapok; remek fejkötőcskék készítésével elfoglalva, melyeket mindama saját szerű bájjal ruházott föl, mely a párizsi nő gyöngéd kezének tulajdonsága. Mikor aztán Jacque estére hazatért, két hatalmas kezébe vette gyöngéden a Jeanne

szőke fejét s két józú csókot nyomott szeméire.

Egy év után már misem hiányzott földi paradicsomból. Egy kis angyal szállt le hozzájuk, meghozva az égi áldását.

Bámulatos volt, hogyan ünnepelte a jovevnyit a kis család. Ő uram, ő oly kedves volt, — ő asszonyom, ő oly okos volt! Egyszóval egy kis cherub Igen! képzéjük csak el, hogy hat hónapok korában oly tekintettel nézett atyjára, a mely nem mindennapi az ily gyermeknél. Szakasztott úgy, mint valami felnőtt személy. Jeanne azt erősítte, hogy a kicsike úgy hasonlít atyjához, mint egy csepp a másikhoz. Ezt nagyon könnyű észrevenni, csak meg kell nézni az orrukat s szemüket. Jacque protestált. Kezdetben egyik gyermek olyan mint a másik, Később, majd megválnak. Mindazáltal úgy tetszett neki, hogy a kis lurkó jobban hasonlít az anyjához. Neki ez a nézete.

Ebből aztán végtelen civódás fakadt. Es ez olyan kedves volt. A kicsike pedig folyton nőtt ez öröm közepette. Nagyon nehezünkre esnék elhatározni, az apjához: vagy anyjához hasonlított-e, de tény, hogy gyönyörű gyermeke lett. Jeanne büszke volt rá. Olyan különös módon mondta: az én fiam!, majdnem valami fennséggel. Jacques pedig mosolygott, midőn a kis urút lépdelni látta.

Egy szép napon elhatározták, hogy a fényképeshez viszik a fiatal urat. Megfizetik a kép árát szó nélkül, de valami szépet kívánnak érte. A kis baba mosolyra indító komolysággal viselte magát, Egy nagy zsollyébe, párnára ültették, legszebb ruhájába öltöztetve és

hajadonfövel. A fényképész készüléke igen imponálni látszott neki, a műtét alatt pedig egy csinos képet bámultattak meg vele. És ebben az éber figyelő helyzetben igazán bohókásan nézett ki.

Az arckép keretbe került és föl lett függesztve a kis gazdaság háló szobájába, a kandalló fölé és megcsodáltatták a rokonokkal és szomszédokkal.

Egy este, mikor Jeanne lefektette, a kis baba elkezdett köhögni. Másnap reggel még jobban köhögött. Árpa lét löztek neki, de a gyermek köhögése nem szűnt meg. Jeanne majdnem megőrült, Jacques pedig komor volt. A szegények orvosa mit sem tudott tenni. A szerencsétlen piczi lény torokgyíkot kapott és nyolczadnapra meghalt agyonfojtva e gyilkos gyermekbetegségtől. Jeanne és Jacques egész éjszaka sirtak elreptült angyaluk jéghe és megkékült teteme mellett. Feketébe öltözött emberek jöttek, a kik megfogták. Bebét és koporsóba zárták, hogy kivigyék a temetőbe. Mikor a temetés után haza kerültek, Jacques és Jeanne egymásra néztek, és újra könybe törtek ki anélkül, hogy egy árva szócskát szólhattak volna.

E naptól kezdve a kis gazdaság teljesen megváltozott. Nyomasztó csend borult a házra. A korábbi vígságnak még nyoma sem volt Estéknél nem ölelték meg többé egymást.

És ettől kezdve Jacques késeig szokott elmaradni, a mi Jeanne nyugtalanítá. Hát illik az, ily későn jönni haza? Két három órára is megvártni a szokottnál tovább, miálatt az ebéd a tűzőn elfő? vajjon szolgálónak tekintni

öt? szóba kell a dolgot mielőbb hozni, akkor tudja az ember legalább hányadán van. És e közben a férj uram ott mulatozott barátaival a korcsmában. Barátai! mintha érdemes volna ilyenekről még csak beszélni is. Ugyancsak előkelő népség.

Jacques odahaza folyton mogorva volt. Persze nagyon mulattató is lehetett, hazatérni az ilyen viskóba, az olyan asszonyhoz, a kinek sohase volt számára egyetlen nyájas szava. Ugyancsak vig volt ez a ház. Dejszen ha előbb tudta volna! Egyébként ez nem tarthat így sokáig, ugysis torkig van már. Ő Nagysága már türelmetlenkedik! Hát egyszerűen hercegnő lett belőle? ez végtére is kihozta a sodrából.

Egy este, a rendesnél is élénkebb összekapás után, beállott a dráma. Jeanne egyik tulságosan erős megtámadása után, Jacques oda rohant hozzá dühtől kikelt arccsal, fölemelt kézzel. Jeanne holt halványnyá lett, de egy lépésnyit sem tágitott. Egy percnyi kihívó csend állott be, azután az asszony megszólalt. — Jacques, monda, lásd én már megelégeltem ezt az életet.

Ma még habozol egy kissé, de holnap már bizton meg fogsz verni. Én ennél jobbnak gondolom, ha elejét veszed ennek. Válgunk el egymástól.

— Hát válgunk el egymástól, hisz előbb-utóbb ugy is ez volna a vége. Látod Jeanne én nem vagyok rossz ember, te is jó kis menyecske vagy, de mi nem birunk egymás mellett megélni; ez lehetetlen, ez tűrhetetlenné lett. Szedj össze mindent amit akarsz és térj vissza anyádhoz. Inkább most mint később.

Ingyenes gyógykezelés.

III.

(Folytatás.)

Megelégedéssel constatálhatom, hogy az ingyenes gyógykezelésről szóló két előbbi cikkem az érdeklettek körében megérdemelt feltűnést keltett, de hogy is ne? mikor én, mint be nem avatott természet-szerűleg az ügygel csak általános-ságban foglalkozhattam, míg azok, kik ezen intézmény nyújtását viselik, ugyan bő specialis adatokkal szolgálhatnak arra nézve, mely lelketlenül zsákmányol-tatnak ki, az orvos jóhiszeműsége és a város pénztára és a hatóság ezt tudja, — mert tudnia kell — és összetett ke-zekkel nyugodtan nézi a dolgok egyszerű folyását. — De más oldalról is siettek felvilágosítással. Mint bizonyosat állítják, hogy ez úgy rendezése csak idő kérdése — sőt elaboratum valamelyik tisztviselő ur főkéjében készen is hever — de csak akkor fog fogyanatosítani, ha az öszi képviselőválasztások elmúltak, nehogy a választó urak előbb üttetvén el a jótalan prédától, hátat találjanak fordítani azon hatóságnak, mely csak ily korteszűkökhöz tudja őket közelebb csatolni dőcögő szekerűkhöz.

Hát az egészségügy játékszer? a város pénztára arra való, hogy korteszűkökhöz szolgáljon? a rendezés pedig elodáztatik, — nehogy a polgármester szójárása szerint rossz vért csináljon? Szomorú jelenség az, midőn népszerűség hajlászatból még ily eszközökhöz is kénytelen nyulni, a most felszinen lebegő párt.

De ne gondolja valaki, hogy tán ellenzéki viszkereg vezetői tollunkat, midőn azt állítjuk, hogy a város pénztára ezekben károsított meg, hiszen tudomásunkkal a múlt hóban csak az egyik körörsz. irt 502 rendelvényt, tesék aztán 4 körörsz. mindegyiknek 12 hóban irt rendelvényeit összegezni, s — habár tudjuk — hogy nem mindenik írja a rendelvényeket hasonló számban, s habár harminc szizléknyi levonás is történik, mégis csak tisztességes összeget fognak képviselni a gyógyszerés számlák, — és mindezt miért? Mult cikkekemben elég bőven indokoltam, hogy az egészségügyre ennyi kiadásból egy mákszemnyi haszon sem háramlik, miért nem háramlik? ezt ugyan érdekes volna tudni, miután a halandóság épen akkora, sőt talán nagyobb mint azon időben, midőn száz hálaesetre 53 esett olyan, ki orvosilag nem kezeltetett, de ez más thema levén, más alkalommal szándékozunk avval foglalkozni s most visszatérve a fentebbiekhez kérjük: megvan-e engedve pusztá passióból — no meg, hogy a rendezés rossz vért ne csináljon — ily intézményt fenntartan? Ne hivatkozzanak más városokra, a szegényeknek ingyenes gyógykezelése ily formában sehol sem létezik, mi több helyről informáltatuk magunkat ily monstruosus intézmény sehol sincs. De fonebb említettem, hogy az öszi képviselőválasztások után életbe fogna lép-tettetni ez úgy újabb kiadása, illetőleg valami rendezés feléje, de azután itélve a mit ezen újabb rendezésből megtudhattam, ez a bajon egy esepet sem fogna

Ha egyszer másszor szükséged lesz rá, tudod, hogy hol találsz.

És ezután minden harag nélkül beszélgettek egymással. Az ember azt hinni azáltal, hogy elhatároztik, hogy elválnak, lecsillapultaknak és megkomnyebülteknek érzik magukat.

Jacques félre húzódott egy zugba, folyton követve szemével feleségét, aki hol ide, hol oda ment. J. n. e. kinyitott egy nagy ládát és behányta oda szerény ruháit, fehéreműt, fejkötőt, mind ama tárgyakat, a melyeknek némi becsét tulajdonított.

Egyetlen szót, egyetlen tekintetet sem váltottak.

Elgondolkodtak.

Egyszerre csak meglátja Jacques, hogy felesége oda lép a kanda lóhoz és leveszi a falól a kis halott arczképet.

— Megálj! mondá, ez az én anyém.

Ezt én magamnak tartom. Sziveskedjél azt visszatenni a maga helyére!

— Hogyan! Te ezt el akarod tőlem venni, te!

Ez nem volt többé Jeanne, ez Gorgona volt. Egy másodperc elegendő volt arra, hogy furiává változzék. Még halványabb sápadtabb volt mint előbb, midőn a munkás széles keze ütessel fenyegette. De ezután egyszerre megváltozott. Szemei megteltek könnyel; alázatos, könyörgő lett.

— Nem, — kérlek, engedd hogy azt elvihessem. Enged azt nekem át Jacques. Csak egyetlen öröme volt az egész életemnek és ez az a kised volt. Én vagyok az anyja. Én hordtam szivem alatt, én tápláltam, én gondoztam. Milyen boldog voltam mikor megöleltem.

segíteni, mert hiszen akár a 10 frt 50 kr. akár az 5 forint adót fizetőket ve-gyünk fel szegényekül, épen olyan vissza-élések fognak elkövetetni mint most, midőn p. egy városi obtyinár ur is be-állott szegénynek és orvost, gyógyszer-t a város számlájára használt.

Odavetölég már mult cikkekben említettem, kiket tartok én olyanoknak, kik a város pénztárából tarthatnak igényt a gyógykezelésre és ime nézetemmel megegyezőleg épen kapóra jelent meg egy belügyministeri rendelet, mely szegényeknek, kik közalából ingyenes gyógykezelésre tarthatnak igényt csak azokat declarálja, kik elagodtak, telje-sen munkaképtelenek épen semmi va-gyonnal nem bírnak, vagy ha fiatalabb koruak is, kik oly szegények, hogy sem mi adót nem fizetnek és ezek az adó-lajstromból tudhatók ki. Tehát nem a 10 frt 50 kr. vagy 5 forint adót fizetők tekintetnek szegényeknek, hiszen ezek azelőtt sem nélkülöztek az orvosi se-gélyt — ha akarták — valamint a va-lóban szegények az előtt is ingyen gyógykezeltettek.

A dolgot megfontolva, egyen még is méltán csodálkozhatunk, azon t. i. hogy a városi hatóság orvosi tanács adótól — ha ugyan mindent tudása ér-zetében tanácsot kért — nem informál-tatta magát arra nézve, miként a mo-dern orvosi tudományban minden a köz-egészségügy fejlesztése körül forog s hogy a mi orvosi minden tudománya első sorban nem a betegségek gyógyi-tására, hanem a betegségek meggátlá-sára irányul. Ez így levén a t. városi hatóság csak következetesen járna el — a mint következetességének ugy is min-den alkalommal bámulatos jeleit adja — ha első sorban a 10 frt 50 kr. adót fi-zető szegény uraknak jó és az évsza-koknak megfelelő ruházatot, alkalmas lakást, egészséges és tápláló étkeket nyújtana s csak másodsorban ingyen doktort és patikát, — ez azután hatal-mas korteszűkökhöz lenne, melynek csak-ugyan kevés — a becületesség, elvhu-ség s több eféle lomtárba való, avult fogalmakkal bíró egyén — tudna ellen-állani. Hogy ilyen eljárás a város pénz-tárát még néhány ezer forinttal terhelné meg, mit tenne az, az elért vagy el-éredő eredménnyel szemben?

De az úgy sokkal komolyabb, sem-hogy a satyre maga segíteni képes vol-na, hisszük, hogy zavunk nem fog er-edménytelenül elhangzani, mert a közjó-érdekében emeljük azt; elodáznai sem lehet a dolgot, mert a mennyire elhara-pozott ezen helytelen intézmény, minden következményeivel, ugy is néhány hó kell hozzá, míg e tekintetben rendes állapotok fognak létesülni, minden nap több több haszontalan kiadással súlyo-sodik a város vádlóra. A helyest meg-tenni sietni kell, minél előbb, annál jobb.

Sport.

A „Szabadkai tornaegylet” által Palicson 1886. évi augusztus hó 1-én megtartandó negyedik országos torna és atletikai ver-senyek sorrendje.

Szegény kis kedvencem! Meghalt. Mi-lyen gyönyörű volt! Mikor reggelien-ként felébredtem, oda húzódtam hozzá csendesén hogy megnézzem, hogy alszik kis ágyában. Minő rózsás volt; alig érez-tem lehelletét. Kis lábcskájára kinyult a takaró alól. Ó hogy meg kellett hálnia! Jacques nemde te átengeded nekem az arczképét. Az ember összeveszhet, az ember összekaphat egymással, de azért csak nem lehet szörnyeteg. Az enyém az arczkép. Emlékezel, midőn lefénypé-pezettük, Bébé egy képet nézett. Nézd csak, az ember azt hinné hogy en-gem lát.

Jacques sirva fakad. Reahajlott az arczképre és szólanul vizsgálgatta. Feje egészen oda ért a Jeanne fejéhez, egyik nek a haja a másikét érinté. Jeanne még tovább akart könyörögni, de férj-gyengéden befogta a száját.

Hatha nem adom neked a képet, akkor mit csinálsz?

— Akkor maradok.

— Jó, hát nem adom.

S mikor erre az asszony bámulva megállott, oda vontá őt magához, kar-jaiba zárta, gyengéden mint azelőtt is csókok közt susogta:

— Maradj, bocsáss meg, feled, sze-ress engem. Maradjon a kép mindket-tönkké...

Azóta négy év mulott, s ma már két kép függ a Jeanne szobájában a kandalló felett.

Sz S

Versenybizottság. Tiszteletbeli elnökök: Jankovich Aurel és Parcsetich Felix.
Elnök: Birkáss Gyula.
Alnökök: Gábry László és id. Voj-nich Sándor.
Titkár: Vermes Lajos, nemzetközi bajnok.

Jegyzők: Fellegi Antal és Juhász Béla.
Pénztárnokok: Fratricsevits Péter, Hakker Adolf, Szekenderovits László.
Ellenőr: Janiga János.
Időmérő: Biró Károly.
Térmerő: Mácskovits Titusz.
Orvosok: Dobrojevits Plató és Reisz-ner Gyula tudorok.

Indító és crökigyentlő: (handi-capper) Venczel Lajos, bajnok.

Indító-bizottság: Asbóth Jenő bajnok Antunovich József tr. Békeffy Gyula tr. Szigeti Benedek Gyula diszvivó, Farkas Zsigmond, Jankovich Kázmér, Kanyurszky György tr. Kirner Dezső, Koller Károly tr. bajnok, Kosztovich László, Lénárd Ist-ván, Majoros József, Mucsi György, Bará-tosi Porzsoló Gyula.

Vigalmi-bizottság. Dulics A. g. u. a. Jankovics Géza, Makay Ágoston, Milassin Kálmán, Petrovich Dusan, Szigethi József, Szép Dezső, Váli Gyula, Vermes Béla, idb. Vojnich István.

Rendfentartó bizottság. Antunovich Andor, Gyelmis Gerő, Izecseskul Leó, zár János, Lju-Labiraticch Kelemen, Mila-ssin Miklós, Nyitrai Dezső, Sztokovich Emil

Vendéglátó bizottság. Ellenberger Gusztáv, Léway Simon, Leovics Simon, Lichtneckert Károly, Manojlovics György, Mukics Károly tr. Piukovic József, Scosa Zoltán, Szalay László, Sziebenburger Karoly, ifj. Vojnich Sándor

a) Délután a nyílt verseny pályán

I. Bajnoki célverseny. Harmadik veté-kezés a bajnok címért. Nyílt verseny Távoltság 15 km. Idő: 55 p., 42 mp. (Lásd az 1882. jun. 1. §.)

Az indulás 1886. évi augusztus hó 1-én reggeli 6 órakor, Palicsról a bírák páholyától indulva Szabadkán a vasuti aluljárónál jelentkezve és Palicsra vissza-érkezve fog megtartatni. Védő: *Balogh Dezső* a „Budapesti kerékpár (bicycle) egylet” tagja, veres sárg test, sárga sap-ka.

Versenybíró: Mamuzsich Lázár.

Pályabíró: Antunovich Dezső.

Kihívók: Szabó Sándor, a „Sz. T. E.” tagja, egyleti öltözet

2. Bende Gyula az „Achilles-Egylet” tagja, egyt. egyenruha.

3. Gruda Pál, az „Achilles-Egylet” tagja, egyleti egyenruha, kék szallag.

4. Malachowszky György az „Achilles-Egylet” tagja, egyt. egyenruha, sárga szal-lag.

5. Peits Béla, az „Achilles-Egylet” agja, piros fehér test, kék szallag.

6. Papp Nándor, az „A.-E.” tagja, egyt. egyenruha, veres szallag.

7. Kecskés Antal, az „A.-E.” tagja, egyt. egyenruha, vereskék szallag.

8. Matkovics Miklós, a „Sz. T. E.” tagja, sárga kék test, kék sapka

9. Schönstein Sámuel kék és naxanos sárga test, szürke sapka.

10. Löwy Mór, kék fehér test, szürke sapka

11. Vörösmarty Mihály a „Nemzeti torna-egylet” tagja, fehér sárga test, fehér sapka.

12. Olteanu Sándor a „Nemzeti torna-egylet” tagja, egyt. egyenruha.

II. Nemzetközi gyorsaság. Távoltság 100 méter, mely távoltság 1 p. 32 mp. bel-ül teendő meg. Nyílt verseny. Díjak: arany-érem az elsőnek, ezüst-érem a másod-iknak és bronz-érem a harmadiknak. Ha a kitűzött idő nem éretett el, ugy az első ezüst, a második bronz-éremet nyer.

Versenybíró: Vermes Nándor viador

Pályabíró: Pertich Mihály.

1. Pacher László, a „Szt. T. E.” tagja veres kék sapka.

2. Szabó Sándor, a „Sz. T. E.” tag-ja, egyt. sapka.

3. Weber Frigyes, a „Sz. T. E.” tag-ja, sárga sapka.

4. Ramberger Imre, a „Sz. T. E.” tagja, kék sapka.

5. Vécsei Samu, a „Sz. T. E.” veres sapka.

6. Malachowszky György, az „Achil-les-Egylet” tagja, sárga sapka.

7. Petonszky Ferencz, az „A.-E.” tagja, vil. kék sapka.

8. Hubay Árpád, az „A.-E.” tagja, fehér fekete sapka.

9. Sziklai Jenő, a „Sz. T. E.” tagja, kék és veres sapka.

10. Fellegi Antal, a „Sz. T. E.” bajnokjelöltje, kék, veres, fehér sapka.

11. Rohoncz Aladár, a „M. A. C.” tagja, rózsaszín sapka.

12. Berger Béla, a „Sz. T. E.” tag-ja, kék sapka, fehér szallagall.

13. Berger Vilmos, a „Sz. T. E.” tagja.

14. Lázár János, a „Sz. T. E.” tag-ja, fehér kék sapka zöld szallagall.

15. Kovács Elemér, a „Ny. G. E.” tagja, egyt. egyenruha.

16. Karvázy Pál, a „Sz. T. E.” tag-ja, egyt. egyenruha.

III. Bajnoki távverseny. Második vetél-kezés a bajnok címért Táv. 3000 méter. Nyílt verseny A bajnok jelöltség feltétele, hogy a védő a kitűzött távoltságot 1 óra 23 p. belül tegye meg. Védő: *Schwanda Gusztáv* bajnokjelölt a „Magyar Velociped Club” tagja. (Lásd: az 1882.)

Indulás 1886. augusztus hó 1-én reg-geli 10 órakor. Nyílt verseny.

Versenybíró: Vermes Nándor viador

Pályabíró: Pertich Mihály.

1. Szabó Sándor, a „Sz. T. E.” tagja, egyt. sapka.

2. Weber Frigyes, a „Sz. T. E.” tagja, sárga sapka.

3. Lipozencsits Jenő, a „Sz. T. E.” tagja, egyt. sapka.

4. Petonszky Ferencz, az „A.-E.” tagja, kék sapka.

5. Berger Béla, a „Sz. T. E.” tagja, kék sapka, fehér szallagall.

6. Berger Vilmos a „Sz. T. E.” tag-ja.

7. Lázár János, a „Sz. T. E.” tagja, fehér kék sapka, zöld szallagall.

8. Kovács Elemér, a „Ny. S. E.” tagja, egyt. egyenruha.

9. Paul György, a „Sz. T. E.” tagja, fehér sapka.

10. Adorján Géza, a „Livornoi uszó-egylet” tagja, fehér veres sapka.

11. Malachowszky György, a „Sz. T. E.” tagja, egyt. egyenruha.

IV. Akadályverseny. Távoltság 500 mé-ter 5 akadályraj, a gátok a víz felszínén uszó fenyőszlopok a melyek alatt vagy felett kell a versenyzőknek elhaladniok

Versenybíró: Vermes Nándor viador.

Pályabíró: Pertich Mihály.

1. Pacher László, a „Sz. T. E.” tag-ja, vereskék szallag

Szabó Sándor, a „Sz. T. E.” tagja egyleti sapka.

3. Véber Frigyes, a „Sz. T. E.” tagja, sárga sapka.

4. Ramberger Imre, a „Sz. T. E.” tagja, kék sapka.

5. Vécsei Samu, a „Sz. T. E.” tagja, veres sapka.

6. Malachowszky György, az „Achil-les-Egylet” tagja, sárga sapka.

7. Lipozencs Jenő, a „Sz. T. E.” tag-ja, egyleti sapka.

8. Petonszky Ferencz, az „A.-E.” tagja, világos kék sapka.

9. Hubay Árpád, a „Sz. T. E.” tag-ja, fehér-fekete sapka.

10. Berger Vilmos, a „Sz. T. E.” tag-ja.

11. Berger Béla, a „Sz. T. E.” tagja, kék sapka, fehér szallagall.

12. Lázár János, a „Sz. T. E.” tag-ja, fehér kék sapka, zöld szallagall.

13. Kovács Elemér a „Ny. S. E.” tagja, egyt. egyenruha.

14. Paul György, a „Sz. T. E.” tag-ja, fehér sapka.

15. Adorján Géza, a „Livornoi Uszó-Egylet” tagja, fehér veres sapka

16. Karvázy Pál, a „Sz. T. E.” tag-ja, egyt. egyenruha.

b) Délután a zárt verseny pályán.

V. Növendékek sikverseny. Távoltság 91:3 m. Elsőnek és másodiknak tisztelet díj adatik. E versenyben csak 16 éven tul levő fiuk vehetnek részt.

Jelentkezések a helyszínen fogadtat-nak el

Versenybíró: Gábry László.

Pályabíró: Izecseskul Leó.

VI. Bajnoki kardvívás Második küzde-lem a bajnok címért Zárt verseny. Győz-tes az ki ellenfelének hamarabb 6 „volt”-ot ad. A párok sorsrúzás utjáo állítatnak össze. Védő: *Fellegi Antal* bajnokjelölt, a „Szabadkai torna-egylet” tagja, kék veres test, fehér vállszallag.

Versenybíró: Gábry László.

Pályabíró: Benedek Gyula vivó ta-

Kihívók: 1. Weisz Bertalan, a „Sz. T. E.” tagja, veres test, veres sapka.

2. Izecseskul Leó, a „Sz. T. E.” tagja, sárga test, fehér szallag.

3. Wenczel Lajos, a „Sz. T. E.” baj-noka, kék test és kék vállszallag.

4. Kükemezey Árpád, a „Sz. T. E.” tagja, veres fehér test és sapka.

5. Lipozencsits Jenő, a „Sz. T. E.” tagja, egyt. egyenruha, kék veres szallag-gal.

6. Speizer Gusztáv, a „Sz. T. E.” tagja, egyt. egyenruha, kék vállszallag.

7. Sziklay Jenő, a „Sz. T. E.” tag-ja, kék veres test.

8. Vécsey Samu, a „Sz. T. E.” tag-ja, veres test, veres sapka.

9. Derényi Farkas, a „Sz. T. E.” tag-ja, egyt. egyenruha, fehér kék vállszallag.

10. Temesváry Andor, a „Sz. T. E.” tagja, fehér test.

VII. Nemzetközi sikverseny. Távoltság 1609 m. Nyílt verseny. Az 1 ang. mfd. 4 p., 15 mp., belül teendő meg. Díjak: az elsőnek arany-érem, a másodiknak bronz-érem adatik. Ha a kitűzött idő nem ére-

tett, úgy az első ezüst-, a második bronz-
éremet nyer.

Versenybíró: Osdolai Gábrly László
Pályabíró: Milassin Jakab.

1. Csik József, a „Sz. T. E.” tagja, kék fehér test és sapka, kék szallaggal.
2. Péits János, az „A. E.” tagja kék fehér test és sapka, fehér szallaggal.
3. Pacher László, a „Sz. T. E.” tagja, veres kék test, veres kék váll szallag
4. Szabó Sándor, az „A. E.” tagja, egyleti egyenruha.
5. Bende Gyula, az „Achilles-Egylet” tagja, egyl. egyenruha.
6. Grúda Pál, az „Achilles-egylet” tagja, egyl. egyenruha, kék szallag.
7. Malachowsky György, az „Achilles-egylet” tagja, egyl. egyenruha, sárga vállszallag
8. Péits Béla, az „Achilles-Egylet” tagja, piros fehér test, kék szallag.
9. Papp Nándor, az „A. E.” tagja, egyl. egyenruha, veres szallag.
10. Kecskés Antal, az „A. E.” tagja, egyl. egyenruha, fehér kék szallag és sapka.
11. Matkovits Miklós, a „Sz. T. E.” tagja, sárga kék test, kék sapka.
12. Löwy Mór, kék fehér test, szürke sapka.
13. Tary István, az „A. E.” tagja, egyl. egyenruha, sárga veres szallag.
14. Szaghmeiszter Gyula, az „A. E.” tagja, egyl. egyenruha, veres fehér szallag.
15. Zajonghy Elemér, az „A. E.” tagja, kék szürke test és sapka.
16. Olteanu Sándor a „Nemzeti Torna-Egylet” tagja, egyl. egyenruha.
17. Temesváry Andor, a „Szegedi Torna-Egylet” tagja, vörös fehér test, fehér sapka.
18. Gersányi Gyula, az „A. E.” tagja, egyl. egyenruha.
19. Faragó Gergely az „A. E.” tagja egyl. egyenruha.

VIII. Viadori korlát és nyújtó verseny tornázás. Második küzdelem. Védő: Kükemesy Árpád viador, a „Nemzeti torna-egylet” tagja (Lásd: az 1885. július 12. prop.)

Versenybíró: Gábrly László.
Pályabíró: Vermes Lajos, bajnok.

1. Szabó Sándor, az „A. E.” tagja, egy. öltözet.
2. Rohonczy Lőrinc, a „Sz. T. E.” növendéke, szürke kék test.
3. Bende Gyula, az „Achilles Egylet” tagja, egyl. egyenruha
4. Péits Béla, az „A. E.” tagja, piros fehér test, kék szallag.
5. Lipozenics Jenő, a „Sz. T. E.” tagja egyl. egyenruha, kék veres szallag gal.
6. Matkovics Miklós a „Sz. T. E.” tagja, sárga kék test, kék sapka.
7. Weisz Bertalan, „Sz. T. E.” tagja, veres test és sapka.
8. Temesváry Andor, a „Szegedi Torna-Egylet” tagja, vörös fehér test és sapka.
9. Olteanu Sándor, a „Nemzeti Torna-Egylet” tagja, vörös fehér test, fehér sapka.
10. Engváry László, a „M. G. C.” tagja, kék test és sapka.
11. Sass Endre, a „H. S. C.” tagja fehér test és sapka
12. Faragó Gergely az „A. E.” tagja egyl. egyenruha.

IX. Küzdelem a hölgyek díjáért. Kerékpár (bicycle) verseny, 3218 m. távolságra. Elsőnek ezüst érem és a hölgyekdíja, másodiknak ezüst érem, harmadiknak bronz-érem adatik. Nyitva minden szerkezetű gép részére.

Versenybíró: Gábrly László.
Pályabíró: Mukits Károly tr

1. Juhász Béla, az „Achilles-Egylet” tagja, szürke kék test és sapka.
2. Ifj. Rémy Róbert, nemzetközi bajnok az „Achilles-Egylet” főconsulja, egyl. egyenruha.
3. Kaszás István, a „Magyar Velociped-Club” tagja, egyl. egyenruha.
4. Vuits István, a „Zentai Athletikai Club” tagja, egyl. egyenruha.
5. Temesváry Andor, a „Szegedi Torna-Egylet” tagja, vörös fehér test és sapka.
6. Szárits Géza, az „Achilles-Egylet” tagja, egyl. egyenruha.
7. Havas Ferencz, az „Achilles-Egylet” tagja, vörös test és sapka.
8. Hajós Géza, az „Achilles-Egylet” tagja, kék test és sapka.
9. Szabadornázás. Résztvehet minden tagja a „Magyarországi torna-egyletek szövetségének”.

Díjak: babérkoszorúk és elismerő oklevelek. Jelentkezések a helyszínén fogadtatnak el. (Lásd. az 1884. évi jun. 29-iki feltételeket.)

XI. Köröng (discus) hajtás távolmagaiban. Nyílt verseny.

Versenybíró: Gábrly László
Pályabíró: Leovics Simon.

1. Küzdelem dr. Kanyurszky György

egyetemi tanár által felajánlott tiszteletdíjért.

1. Szabó Sándor, a „Sz. T. E.” tagja, egyl. egyenruha.
2. Lipozenics Jenő, a „Sz. T. E.” tagja, egyl. egyenruha, kék veres szallaggal.
3. Matkovits Miklós, a „Sz. T. E.” tagja, sárga kék test, kék sapka
4. Weisz Bertalan, a „Sz. T. E.” tagja, veres test és sapka.
5. Kiss Ferencz, az „A. E.” tagja, egyl. egyenruha, fehér sapka.

Díjak: az I., III., VI. alatti bajnoki versenyeknél az első és második küzdelem alkalmával az elsőnek „bajnokjelöltség” és ezüst-érem, másodiknak ezüst-érem, harmadiknak bronz-érem. A harmadik küzdelemnél az első „Magyarország bajnoka” czímet, arany-éremet és serleget nyer; a második ezüst-, a harmadik bronz-éremet.

VIII. alatti viador-versenynek az első küzdelemnél a „viador” cím és ezüst-érem, a másodiknak bronz-érem. A második küzdelemnél a győztes „Magyarország viadora” lesz és arany-éremet nyer, a második díj bronz-érem.

IV. XI. alatti versenynek az első díj ezüst érem és tisztelet ajándék, a második díj bronz-érem.

II., V., VII., XII. alatti versenyek díjai a proposíciókban részletezve vannak. Mindezen versenyeknél a „Szabadkai Torna-egylet” általános és részletes verseny-szabályai irányadók. Tét nincsen, bánat 3 f. o. é., mely összeg csak egy ízben teendő le, habár a versenyző több viadalra is jelentkezett, ezen esetben kötelezve van az általa nevezett viadalokban részt venni különben az egy-izben letett bánatpénzt is elveszti.

Kelt Palicson, 1886. jul. 25-én a szabadkai torna-egylet versenybizottsági üléséből

Helyárak: Plaque jegy 3 f. — Első osztályú ülőhely 1 f. — Másod osztályú ülőhely 80 kr. — Első osztályú ülőhely 20 kr. Tánccigalmi jegy 1 f. Plaque jeggyel bármely helre lehet menni.

Jegynk kaphatók: Szabadkán, Kammerer Mihály és Székely Simon urak kereskedéseikben; Palicson a fűpénztárnál; valamint a versenynapján az egyleti pénztárnál.

A jegvek láthatólag viselendők. A versenyeket 8 órakor társas vacsara követi, 10 órakor a táncvizsgálatom

Hírek.

Szalai László lapunk szerkesztője, ki már hetek óta 40-41 fokú lázban ágyban fekvő beteg, már jobban érzi magát, úgy hogy egy hét múlva elhagyhatja az ágyat s tényleg átveheti lapunk szerkesztését. Kezelő orvosának dr. Weisz Ignác ker. orvosnak két sikerült operációja leszállította szerkesztőnk nagy mérvű lázát. Adja az Isten, hogy őt mihamarab üdvözöljék körünkben.

Tavankuti bucsu. A minden évben megtartatni szokott tavankuti bucsu a közönség kitűnő részvétele mellett tartatott meg f. hó 25-én vasárnap. E nap Tavankuton valódi ünnep. Minden ház ünnepel, vendégeskedik mulat Nincs hiány vigás, jó kedv, barátság és magyar vendégszereteten. Városunkból is többen jöttek az előkelő osztályból a híres tavankuti bucsura. Különösen szép társaság, vig jó kedvben mulatott Matheivics Péter tanító, Pertics Jakab és Birkás Dániel földbírtokosok vendégszerető házában. A bucsu ez idén is, mint rendszeren másnap reggelig tartott.

Palics fürdő igazgatóságát mátol kezdve két hétre Kertész Nándor adó ügyi tanácsnok veszi át.

Annabál. A fürdőhelyek elmaradhatlan mulatsága az „Annabál” f. hó 25-én a közönség igen csekély részvétele mellett tartatott meg Palicson.

A helyezés. Parcsitsi Endre belvárosi káplán, Bács-Monosztorra helyezte-tett át. Az áthelyezés okaira még visszatérünk, mert az a belvárosi plébános: Mamuzsits Mátyas személyre vezethető vissza. — Parcsitich jó emlékeket hagyott városunkban vissza.

A tűz ellen. Varga Károly ügyvéd kezdeményezésére városunkban egy kölcsönös tűzárk biztosító egyesület van alakulában, s a végleges megalakulás kivétel módozatainak megbeszélése végett f. é. aug. hó 1-én a „Népkör” helyiségben Varga Károly egy nagyobb számú értekezletet hívott össze. Üdvözöljük az eszmét s óhajtuk, hogy e közhasznú egyesület, — mely már más városokban évek óta virágzik — nálunk is mihamarabb végleg megalakuljon.

Felülfizetés. A budapesti ált. munkás-betegsegélyző egyesület szabadkai elő helye folyó hó 18-án a „Hungaria” szálloda kerthelyiségében tartott mulatságra felülfizettek: dr. Weisz Ignác 2 f. ft, Nagy Kikindai testvér egyeslet 5 f. ft, Mukics Simon 1 f. ft, Leovics K. 50 kr,

Treznai Gyula 20 kr. Micsány János 40 kr, N. N. 40 kr, Simony János 90 Lohinger Lipótné 1 f. ft, Pulay János 1 f. ft, Szegedi testvér egyeslet 5 f. ft, dr. Spitzer orvos Szegedről 2 f. ft, Hevér Géza főkapitány 30 kr, N. N. 1 f. ft, Reif Antal 50 kr, Baron Dávid 50 kr, Héger János 2 f. ft, Meznerits Dénes 1 f. ft, idb. Meznerits István 1 f. ft, ifj. Meznerits István 1 f. ft, Molnár János 1 f. ft, Pistray János 20 kr, Brenner József 1 f. ft, Piukovits 40 kr. Összesen: 29 f. ft 30 kr, melyért az egyeslet nevében a rendezőség köszönetét nyilváníttja.

A szabadkai általános takarékpénztár részvénytársaság megalakulásának év fordulóján rendezni szokott társas vacsorával egybekötött táncmulatságát f. évi augusztus hó 9-én tartandja a „Hungaria” szálloda disztermében. A mulatság szoros zárt jellegű, melyben csak az igazgatóság, a részvényetiek s ezek családja vehetnek részt. A társas vacsorára az előjegyzések az intézet helyiségében Gyelmis Gerő igazgatónál eszközölhetők.

A pakfon gyártó mesüge panaszkodik. A babbipa s pakfon gyár tulajdonos mesüge a Mukicsokra utón-utófélen panaszkodik, hogy kortes szolgálataikat nem jutalmazták. Mi nem tudjuk, hogy ez lett e jutalmazva vagy nem. Csak azt tudjuk, hogy most már „Czoki kupak” a VI. körből, s ez fáj a hájfejű mesüge. Meg hát az is, hogy a vársári közönség, észre vette, hogy a bab nem tajték s így gyári gyártmányaival elmeht már akár Mamuzsics Lázárhoz szerencsét próbálni, ott sem hisznek neki. Ugy van az, akin még a Pasteur oltószere sem használ.

Halálozás. Közéletünk egy ismert alakja a mindenki által szeretett Szekenderovits Sámuel 48 as hónap 27-én elhunyt. A megboldogult élénk részt vett az 1848-49-iki szabadságharcban, több csatában részt vett, s fiatal kora daczára, mint 20-21 éves ifju állott be önkéntesen a magyar hadseregbe — vitézségeért csakhamar főhadnagyi rangra emeltetett. Ott volt a szomorú emlékeztető világi fegyver letételnél, hoi elfogatván az osztrakhadseregbe soroztatott. Az 50-es évek elején az osztrák hadseregből elbocsájtatván, szülő városában: Szabadkán telepedett le, hol is csendes magányba egy ideig kizárólag a gazdasággal foglalkozott. Az 1868. évben városunkban megindult ellenzéki mozgalom egy főtényező és mozgó ereje volt. Az ellenzék diadalt aratván pártja Szekenderovitsot egyhangú lelke sedéssel városi közigyámnak választá, mely állást egész a legújabb ideig visel, amidőn a városi hatalom utján sóvárgó Mamuzsits panszláv áramlat aljas személyi intrigákkal kényszeríté Szekenderovitsot, hogy állásáról lemondjon E személyi intrigák annyira hatottak a megboldogultra, hogy ez időtől kezdve folyton betegeskedett. Az elhunyt a függetlenségi elvek rendithetlen bajnoka, mindenki által szeretett ember és emberbarát volt. Temetése az előkelő közönség élénk részvétele mellett f. hó 28-án ment végbe. Korszorint küldtek a ravatalra: az elhunyt gyermekei: „szeregett atyáknak hála jeléül gyermekei-felirással; az özvegyé, „Szeretett férjének”; a helybeli 1848-49-iki honvédeké „Szekenderovits Sámuel 48-as főhadnagya, nek bajtársai” felirással; továbbá koszorú tettek a ravatalára: Idb Vojnits Máté, Varga Károly és családja; özv. Szekenderovits Jánosné és családja, Varga Agoston, ifj. Vojnits Máté és neje stb. A család következő gyászjelentést adta ki: Szekenderovits Sámuel 48 as honvédfőhadnagya f. évi július hó 27-én éjjeli 1 órakor élte 60-ik évében meghalt. Elhunytát mély fájdalommal keseregik: özvegye szül. Markovits Agnes; gyermekei: Ödön, Nella, férjével id. bajsai Vojnits Mátéval; József nejevel szül. Szudárovits Józával; testvérei: özv. Trenesényi Józsefné. Mária, és Rudolf; ugyszintén számos rokonai és barátai. Az engesztelő gyász-mise f. hó 28-án délelőtt 10 órakor a szt. Teréz egyházban fog megtartatni. Hült tetemei pedig ugyan e hó 28-án d. u. 6 órakor fognak az u. n. bajai sírkertben lévő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Kelt Szabadkán, 1886. jul. 27-én. Aldás és béke hamvainak!

A következő gyászjelentést vettük. Özv. Vojnics Jánosné szül. Vasas Erzsébet hosszas szenvedés után életének 79-ik évében f. hó 24-én esti 7 órakor elhunyt. Elhunytát gyászolják leánya: Ida; nővére: özv. Mácskovich szül. Vasas Mária; unokái: Vojnics László, Béla nejevel szül. Szipits Gizellával, Guido, Béla, Irén és Ilonka; nemkülönben számos rokonai és ismerősei. Az elhunyt lelke üdvéért az engesztelő szent mise-áldozat f. hó 26-án a szt. Terézia egyházban fog az Urnak bemutatatni. Hült tetme f. hó

26-án d. u. 5 órakor fog az u. n. bajai sírkertben lévő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Szabadkán, 1886. évi július hó 25-én. Aldás és béke pórai felett!

Irodalom.

A „Képes Családi Lapok” A 44. szám tartalma: Egy boncolóasztal élményei. (Elbeszélés.) Sikor Margittól. — Az éjjeli nap a sarkvidéken. (Tárca.) — Ecset és korona. (Franczia elbeszélés, folytatása.) Fordította G. Balogh Arthur. — Egy okos leánynak. (Költemény.) Perényi Kálmántól — Egy asszony regénye. (Folytatás.) Gellért Jenőtől. — Szerelem a holdban és a föld alatt. (Angol regény, folytatása.) Ifj. Golenich Ferencztől. — Képmagyarait. — Mindenféle. Képeink: Cseresznyezés. — Utra készülés. — Horgászás a tengeren. Melléklet: „Egy anyakönyv titkai.” (Társadalmi regény, Kászonyi Dánieltől.) 257-272 oldal. — Mai számunkhoz van mellékelve a „Nővilág” július havi száma a következő tartalommal: A nagyvilágból. Sz. L.-tól. — A szellő útja. (Költemény.) Katinka története. Kovács Istvántól. — Egy szerencsétlen magyar költő. (Ferenczy Teréz.) Prém Józseftől. — A fürdői divat. — Nőnevelés. — A kis gazdasszony. A borítékon: Heti-naptár. — Sakk-talány. — Számrejtvény. — Megfejtések. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hymen. — Gyászrovat. — Ap-róságok. — Szerkesztő postája. — Hirdetések. Előfizethetni: Méhner Vilmosnál Budapest IV. ker. papnövelde-utca 8. szám. Egész évre 6 f. ft, félévre 3 f. ft, negyedévre 1 f. ft 50 kr.

CSARNOK.

Az urfi hőmérője.

(15-60 évig.)

15 ik évében: Szivdobogás, szórakozottság és gyakori elpirulás.

17 ik évében: Merészebb, ügyesebb mozgás és tisztább öltözet.

19 ik évében: Kis tükör és kefe nem hiányzik a zsebből, nagy kiadás kenőcsökre és illatos olajokra.

21-ik évében: Szemüveg, stecher, monoklinak nagy keletje van.

23-ik évében: Azt hiszi, az egész világ ő reá bűnül, ő a közboszód tárgya, s minden lány szerelmes belé.

25-ik évében: Valczert, négyest gráciával lejt; — asszonyba lessz szerelmes.

27-ik évében: Szerelme tárgya falképnél hagyja; büszke önértzet a nőkkel szemben.

29 ik évében: Gyakori lehangoltság, roszt kedv.

31-ik évében: Nősülni akar, de csak számításból, a szépséget, kedvességet mellékes dolognak tartja.

35 ik évében: Még mindig Ádám-nak tartja magát.

39-ik évében: Szerelmes lesz 15 éves lánykába, de kosarat kap, kétségbeesésében kártyában keres szórakozást.

41-ik évében: Borban keresi az igazságot.

43 ik évében: Szerelmes lesz szép fiatal (gazdag) özvegybe; de ismét kosár.

45-ik évében: Kezeiben és lábaiban fájdalmat érez.

47-ik évében: Irtózik a jövőtől; 9 lap közli házassági ajánlatait.

49 ik évében: A köztvény nem szűnik, a magány elviselhetlen, gazdasszonyt fogad.

51-ik évében: A gazdasszony kedvébe jár, minden mozdulatára vigyáz, óhajtásait teljesíti, némi vonzalommal viseltetik irányában.

53-ik évében: Gazdasszonya ott akarja hagyni. Hogy marad ő magába (?) a köztvény ismét bántja, az urfi igéri, hogy nőül veszi, s ő marad.

55-ik évében: Szerelem harcra kell a büszkeséggel, a szerelem győz... borzasztó papucs!!

59 ik évében: Amor ismét fenyeget, és az urfi rosszul lesz...

60-ik évében: Végrendeletét elkészíti, a gazdasszony az általános örökös... s az urfi gyöngyöletének vége!!!

Eleven ördög.

Felelős szerkesztő és fapalajdonos

Szalay László A.

Hirdetés.

Egy vidéki jó házból való
tanonc
fölvétetik **Jóó Gusztáv**
fűszerkereskedésében
S Z A B A D K Á N.

